

# TELEGRAFUL ROMÂNULUI.

Nr. 56 ANULU XXI.

Sabiu, in 1224 Iuliu 1873.

Telegraful este de două ori pe săptămână: Duminică și Joi. — Prenumerarea se face în Sabiu la expediția poștii pre afara la c. r. poșta cu bani găta prin scrisori francate, adresate către expediția. Prețului prenumerării pentru Sabiu este pe anu 7 fl. v. a. iar pe o jumătate de anu 3 fl. 50. Pen-

tru celelalte părți ale Transilvaniei pentru provinciile din Monarchia pe unu anu 8 fl. iera pe o jumătate de anu 4 fl. v. a. Pentru princ. și țeri s'ereine pe anu 12 1/2 anu 6 fl. Inseratele se platesc pentru întâia ora cu 7 cr. sirulu, pentru a două ora cu 5 1/2 cr. și pentru a trei a repetire cu 3 1/2 cr. v. a.

Nr. 8 Metrop. 1873.

## Venerabilu Consistoriu archidieceșanu!

Consistoriulu Metropolitanu român de rel. ort. or. în ședința sa din Sabiu 9/21 Iuliu 1873, ținută sub ședința Ilustrității Sele prea Sântitului Episcopu alu Caransebesului Ioanu Popasu, în absența celui mai bătrân sufraganu — au luat cu adena dorere la cunoștința vacanței Scaunului Metropolitanu alu Metropolei gr. or. române din Sabiu întemplantă prin repausarea marelui și nemuritorului nostru Metropolitanu Andreu Br. de Siagon'a, și spre întregirea acestei vacanție resp. spre alegerea noului Metropolitanu în întelesulu Statutului nostru organic, conformându-se §§-iloru 156 și 170 din acea lege fundamentală a bisericii noastre au luat următoarele dispozițiuni resp. deciziuni:

Congresulu nationalu bisericescu electoralu se conchiama pre 26 Augustu 1873 st. v. la Sabiu, în care după convocarea spiritului sântu se va deschide.

a) Acestu congresu se compune din membrii congresului nationalu bisericescu alesu la 1870, întregitu în întelesulu § 155 St. org., de după care archidieceșana are să alege înca 30 de deputati ad hoc adeca 20 mireni și 10 preoti.

b) Totu-de-odatu se provoca consist. archidieceșanu a alege deputati și în acele cercuri cari au devenitu vacante.

În privința punerii în lucrare alegeriloru consist. metropolitani a aflatu de bine a dispune următoarele:

1. La 29 Iuliu 1873 st. v. sa se publice alegerea deputatiloru mireni în toate bisericile din archidieceșana.

2. La 5 Augustu a. c. sa se tiena alegerile deputatiloru mireni în toate bisericile archidieceșane.

3. La 12 Augustu sa se tiena scrutiniile asupra alegeriloru întemplate sub conducerea comisariiloru consistoriali de până acum'a, remanendu a se denumi comisari noi numai unde voru lipsi.

4. La 3 Augustu st. v. sa se faca alegerile deputatiloru preotiesci.

La acestea se adauga, ca cercurile electorali remanu totu acelea, cari au fostu și la alegerile congresuali din 1870.

Alegerile prevădute sub a) și b) se facu de odata.

Ori-ce scrisori provenite din caus'a alegeriloru aci dispuse au a se transpune fără amenare la consist. metropolitani.

Consistoriulu metropolitanu recerca oficiosu pre venerabilulu consist. archidieceșanu, că acel'a, sa bine-voiesca a dispune în celu mai scurtu tempu toate cele de lipsa pentru sigur'a realizare a mai susu aretateloru alegeri la termenele mentionate, adaugendu, ca venerabilulu consist. archidieceșanu se binevoiesca a atrage atentiunea (organeloru respective bunului nostru poporu și a dloru comisari consistoriali) asupra formeloru prescrise, în St. Org. pentru a căroru neobservare s'aru potè întemplantă nimicirea alegeriloru facute.

Din ședința consist. metropolitani plenariu.

Sabiu in 10 Iuliu 1873.

**Ioanu Popasu** m/p.  
Presedintele consist. metropolitani.

**Dr. Ioanu Borci'a** m/p.  
Notariu prov.

Nr. 8 metrop. 1873.

## Venerabilu Consistoriu diecesanu!

Consist. metrop. român de rel. ort. or. în ședința sa din Sabiu 9/21 Iuliu 1873, ținută în absența celui mai bătrân sufraganu — sub ședința Ilustrității Sele prea Sântitului Episcopu alu Caransebesului Ioanu Popasu, au luat la cunoștința cu adena dorere vacanței scaunului metropolitanu alu metropolei ort. române din Sabiu, întemplantă prin repausarea marelui și nemuritorului nostru Metropolitanu Andreu B. de Siagon'a, și spre întregirea acestei vacanție resp. spre alegerea noului Metropolitanu în întelesulu St. Org. — conformându-se §§-iloru; 56 și 170 din acea lege fundamentală a bisericii noastre, au luat următoarele dispozițiuni resp. deciziuni.

Pentru îndeplinirea alegerii noului Metropolitanu se conchiama congresulu nationalu bis. electoralu alesu la anulu 1870 și întregitu în întelesulu §-lui 155 din Stat. Org. pre diu'a de 26 Augustu 1873 st. v. la Sabiu în biseric'a cu chramulu Schimbărei la fatia, în care după convocarea sântului Duhu se va și deschide congresulu.

Totu deodata se provoca venerabilulu consist. metropolitani a dispune alegerii noue în toate cercurile devenite vacante.

Spre punerea în lucrare a acestoru alegeri consist. metropolitani a aflatu de bine a dispune următoarele:

1. La 29 Iuliu 1876 st. v. sa se publice alegerea deputatului miranu în toate bisericile cercului vacantu.

2. La 5 Augustu 1873 st. v. sa se tiena alegerea deputatiloru mireni în toate bisericile din cercurile vacante.

3. La 12 Augustu 1873 st. v. sa se tiena scrutiniile în loculu de până acum'a alu scrutinării și sub conducerea comisariulu cons. de până acum'a, carele se fie înștiințiatu de timpuriu despre acest'a

4. La 3 Augustu st. v. sa se faca alegerile deputatiloru preotiesci și cercurile devenite vacante.

La acestea se adauga ca cercurile electorali remanu totu acelea cari au fostu și la alegerile congresului din anulu 1870.

Ori-ce scrisori provenite din caus'a alegeriloru aci dispuse suntu a se transpune fără amenare consist. metropolitani plenariu.

Consistoriulu metropolitanu recerca oficiosu pre venerabilulu consist. diecesanu.

Că acel'a se binevoiesca a dispune în celu mai scurtu tempu toate cele de lipsa pentru sigur'a realizare a mai susu aretateloru alegeri la termenele mentionate adaugendu, că venerabilulu consist. diecesanu se atraga atentiunea organeloru respective asupra formeloru prescrise în Stat. Org. pentru a căroru neobservare s'aru potè întemplantă nimicirea alegeriloru facute.

Din ședința consist. metropolitani ținută în 9/21 Iuliu 1873.

**Ioanu Popasu**, m/p.  
presedintele consist. metropolitani.

**Dr. Ioanu Borci'a**, m/p.  
not. prov.

Consistoriulu metropolitanu sub presiulu Pr. Sântiei Sele Episcopului Caransebesului Ioanu Popasu, după cum audimu, și-a încheiatu alalta-eri ședințele sele, și eri a verificatu protocolulu din urma.

Resultatulu ședințeloru este convocarea congresului electivu pre 26 Augustu st. v. a. c., scrierea alegeriloru congresuali supletorie în archidieceșana și alegerea comisariulu congresuale în persón'a Preșântiei Sele P. Episcopu alu Aradului Procopiu Ivacicovicu.

Cându aru fi rezultatulu acest'a uscatu asiá

dopa cum lu vedemu în știrile de mai susu, aru fi . . . ce crede cetitorulu ca voimu a dice? reu? căci nu i se raportéza despre desbaterile cele pline de pietatea defunctului Metropolitanu, căru numai pigmei usiori de minte i se punu cându înainte, cându alaturea, cându din gratia și inepoi'a lui? Lucru, durere, inse nu e asiá. Desbaterile au luat unu aeru ostilu reposatului Metropolitanu, ba dlu Babesiu a mersu asiá de departe, încátu a vrutu sa siéda la judecata acusatóri'a fatia cu metropolitulu a căru merite suntu recunoscute de tota lumea.

Man merkt die Absicht und man wird verstimmt (se ve deintentiunea și omulu 'și perde competulu), dara se vede și isvorulu de unde curge acest'a turburéla a cărei cavaleru, din nesciintia și necunoștința de cauza, se pare a deveni totu mai multu și mai multu dlu Babesiu.

În nrulu venitoriu vomu reveni asupra acestui obiectu.

## Congresulu electivu.

II.

Amu disu ca alegerea 'și are și partea sea esentiale, pentru ca Metropolitanulu româniloru gr. or. din Transilvani'a și Ungari'a este totu odata și Archiepiscopulu transilvanu român.

Unu Archiepiscopu séu Episcopu a avutu de cându exista crestinitismulu obligaminte foarte grele. Asiá, spicuindu cătu de fugitivu în st'a scriptura, cetimu în cartea aplului Paulu către Titu: „Pentru acest'a te-amu lasatu pre tine în Critu, că cele ce lipsescu sa le îndreptezi și sa asiedi prin cetăți preoti precum eu ti-amu poruncitu.“ (capu 1, 5.) În versurile următorie din acel'si capu alu aceleiasi cărți către Titu, se dau îndreptări despre aceea cum sa fia cei ce se voru asiediá preoti și adeca sa fia: „barbati nepatali, că nisce economi ai lui Ddieu, ómeni cari nu umbla numai după placerea lor, nemaniosi, neinjuratori, neiritabili, neagonisitori de dobanda urita.“ Caus'a, pentru carea să cere că episcopulu sa fia cu priveghiare, că sa aiba preotii asiediati de densulu, însuși bune, sa fia „poterici intru a indemná cu invetiatura sanatósa, și pre cei ce graiescu în protiva a-i certá.“ Iera în cartea I către Timoteiu capu 6, v. 11 și 12 dice: „Iera tu omulu lui Ddieu, fugi de aceste (iubirea de argintu, tentatiuni, curse și poște multe fără de socotéla) și urméza dreptatea, pietatea, credința, caritatea, rabdarea, blandetiele. Lupta-te lupt'a cea buna a credintiei, apuca-te de viétu'a cea vecinica, la carea esli chiamatu, și ai marturis'tu marturisirea cea buna înainte mai multoru marturii.“ „O Timotee! lucrulu celu incredințiatu tie padiesce-lu, departandu-te de glasurile desierte cele spurcate și de vorbele cele protivnice ale sciintiei celei ce minte numele.“ (I c. Tim. 6, 20).

La I carte către Timoteu capu 3, se spune deádreptulu ca episcopulu sa fia nepatatu, barbatu unei muieri, trézu, întregu la minte, piou, iubitoriu de straini, invetiatoriu nebetivu; negrabnicu a bate, neagonisitoriu de dobanda urita; ci blandu, nesfadnicu, neiubitoriu de argintu, cas'a sea binechivernisindu-si, feciorii avendu ascultatori cu tota cucernici'a... Nu de curându botediatu, ca nu umfându-se în osend'a

\*) Judecătiei cu nume mincinosu séu mincinosé (της ψευδωνύμου γλώσσης).

diavolului sa cada. „Pastoriti turn'a lui Chsu cea dintâiu, voi purtandu grigia nu cu sil'a, ci de voia si dupa Ddieu; nu cu agonisele urite, ci cu osardie: nici cá cum a-ti stapani preste, cleruri, ci pilde facendu-ve turmei“, dice apost. Petru I, 5, 2. 3.

Dara câte alte citate nu amu puté aduce din scriptura despre insemnatatea acestei sarcine si pentru carea biseric'a a statoritu dela inceputulu ei cualitátile acelu ce au sa pórté sarcinile. In scrierile lui Clement eppulu Romei aflámu, ca escandu-se in Corintu pre tempulu acel'a niscari neintielegeri intre presbiteri s'a vediutu (Clementu) necessitatu a scrie o epistola cátra Corinteni, in carea la c. 44 se dice: Prevediendu apostolii ca in viitoriu se voru nasce certe pentru conducerea comuneloru au instituitu episcopi (si diaconi) si au dispusu cá dupa mórtea lor sa se asiedie barbati apti in loculu lor.

Episcopii avura dela inceputulu crestini- mului si diu'a de astadi a sustiené unitatea conducerei bisericesci. Acést'a se vede cá unu ce naturalu, cá unu ce ce se intielege de sine.

Ce insemnatate au avutu episcopii in seculii cei dintâiu ai crestinatátiei, se vede si din scrierile lui Ignatiu. Asiá in epist. ad Trall. dice: toti privescu in diaconi o porunca a lui Iisusu Chsu, si pre episcopi cá pre Iisusu Christosu, iéra pre presbiteri cá pre sinedriulu lui Ddieu, séu reuniunea apostoliloru (*σύνδεσμον ἀποστόλων*).

La Ireneu si Tertulianu apostolii nu suntu comparati cu Chsu, dara ii vedemu cá adeverati sucesori ai apostoliloru. Ireneu in scrierea sea contra ereticiloru dice: episcopii suntu asiedati de apostoli in biseric'a si suntu sucesorii lor pána la noi s. c. l. Tertulianu provóca cu vehementia pre eretici sa arete, carea este originea episcopiloru lor! o potu ei deduce dela apostoli, precum se intempla acést'a cu crestinii cei adeverati, carii d. e. aréta ca

biseric'a Smirnei a avutu dupa apostolulu Ioanu pre episcopulu asiediatu de acest'a, pre Polycarpu.

Insemnatatea unui episcopu o vedemu mai departe din nenumeratele canóne ale bisericiei ecumenice, cari spunu cum trebuie sa fia pregatitu individulu carele voiesce sa ia sarcin'a acést'a asupra-si.

Celu dintâiu canonu apostolescu i da insemnatate dicendu, ca are a se chirotoni de doi séu de trei episcopi. Mai departe can. 80 apost. dispune: Celu ce din viéti'a paganesca au venitu si s'a botediatu, séu celu ce din viéti'a prihanita s'au reintorsu, nu este dreptu sa se faca indata eppu, cáci lucru nedreptu este, cá sa fia acel'a altor'a invetiatoriu, carele nu au fostu ispititu din destulu, afara déca se face acést'a dupa charulu dumnediescu. Iéra can. 10 dela Sardice'a dice, ca nimenea, fia bogatu, fia invetiatu sa nu se inainteze la demnitate de eppu pána n'a petrecutu unu tempu indelungatu in fia-care gradu sacerdotale, cáci altcum se vatema invetiatur'a apostolului Pavelu cátra Timot. 5, 22, „mânile in graba pre nime- nea sa nu pui“.

Canonulu 17 alu sinod. alu I-II, dice: In tóte ingrigindu-se pentru bun'a orenduiea bisericésca, si acést'a a o otari amu aflatu de necesariu ca nime din mireni séu monachi cu graba sa nu se inaltie la inaltimea episcopiei, ci in gradurile bisericesci, dintâiu esaminatu fiindu, asiá sa primésca chirotoni'a demnitátiei episcopesci. De-si pána acum unii dintre monachi séu laici asiá aducendu cu sine necessitatea numai decátu s'au aflatu demni de onórea eppale, cari au stralucitu cu fact'a buna si bisericile lor le-au adusu la inaltime; inse aceea, ceea ce arare ori se intempla, nu putemu statui nici decum de legea bisericiei, si de aceea decidemu, cá pre viitoriu nici decum sa nu fia, afara déca acel'a, care are a se chirotoni dupa canonu, au trecutu prin gradurile sacerdotali, implinindu in fia-care gradu tempulu legiuitu.

Canonu 12 alu sinod. VI ecum. pentru cá sa póta ingrigi de turma, opresce definitivu eppiloru casatori'a séu vieliuirea in casatoria.—

Insemnatatea Archiepiscopului nostru o o mai putemu aflá in istori'a nóstra natinnale cu folósele si daunele cari se deriva dela archieppi buni si dela archieppi rei séu slabi.

„Vechi'a metropolia“ este o oglinda curata a trecutulu pána in momentele de fatia despre archiepiscopii nostri si despre faptele si rezultatele fapteloru lor, incátu nu mai avemu lipsa a adauge nimic'a dela noi.

Dreptu aceea fatia cu cele citate si cu multe alte locuri asemenea celoru citate ce va avé sa faca congresulu electivu, acum cându are sa aléga pre metropolitulu romániloru din Ungari'a si Transilvani'a si pre archiepiscopulu Transilvaniei?

De siguru ca voru cautá cá barbatulu pre care lu voru pune pre scaunulu metropolitanu respective pre celu archiepiscopescu sa aiba insusirile indigitate de apostoli si canóne, sa fia adeveratu sucesoru alu apostoliloru si sa scia sustiené legatur'a séu reuniunea bisericiei.

Conscientioșitatea si amu puté dice scrupulositatea cu carea tratéza apostolii si sinódele si totu asiá si scrierile singurateciloru parinti bisericesci insemnatatea episcopale este de ajunsu, de a provóca o fundata si seriósa cugetare a celoru respectivi pre cine voru sa aiba de chivernisitoriu alu bisericiei.

Cá románi gr. or. in provinci'a metropolitana restaurata abiá de vre-o cáti-va ani nu avemu de a luá in consideratiune numai insusirile ce se receru dela unu Episcopu séu dela unu Archieppu, nu avemu sa considerámu numai ca acelu episcopu si archieppu are sa conduca archidiecea din metropolia restaurata, ci trebuie, cá románi gr. orientali ai acestei provincie metropolitane restaurate sa mai cugetámu si la jun'a organizatiune a bisericiei nóstre facuta in intielesulu institutiuniloru ei primitive si tre-

## FOISIÓRA.

### La mormentulu

Escelentiei Sele Présántitului Archiepiscopu si Metropolitu Andreiu Baronu de Siagun'a.

In freta dum fluvii curent, dum montibus umbrae  
Lustrabunt, convexa polus dum sidera pascet,  
Semper honos nomenque tuum laudisque manebant.

Virgilius.

Unu gemetu de durere, de-amaru si desperare  
Esit'a adi din pieptulu copilei lui Traianu.  
Pe arepe de folgeru strabate 'n departare,  
Si-'n ochi produce lacrimi la ori-ce pamenténu.

Pre-a museloru câmpia román'a tenerime  
Fiindu imprasciata „mentiona“ si-dicea;  
Momentulu inse-o 'npinge in négra adencime,  
Cáci vuetulu dorerei din ce in ce crescea.

Ah mórte! cruda mórte! . . . acum te desfatéza,  
Ca-ci astadi din gradin'a sermaniei romanimi  
A tale mâni gliacióse, ce lumea maltratédia,  
Rapiu a nóstra fala, o-au smulsu din redacini!

Cadinsi barbato mare, cum cade de furtune  
Unu pomu târdiu in véra de fupte-'nevoiatu.  
Dar' faptele-ti maretie pastrá-voru alu Teu nume  
Pan' tempulu si-a oprire alu seu eteru umblatu!

Acum traiesci departe in lume fericita  
Lipsitu de ori-ce sgomotu, ce-aflasesi pre pa-  
mentu;

Colo snb umbr'a désa, ce tie-ti fu menita  
De cându pásisi cararea, ce ducé la mormentu.

In urm'a T'a remase o gente intristata  
Plângendu la lacrimi vale, ca o-ai abandonatu.  
Biseric'a-ti iubita la culme inaltiatu  
In tene adi jelesce pre mirele-si amatu.

Er' musele santite de tene patronate  
Rogal'au intristarea se-'nbrace tempululu lor;

Si din fatal'a óra stau tóte 'ngenunchiate,  
Plângându cum plángu copii la capulu mamei lor.

A T'a voce potentá se misice e in stare;  
Deci róga cu-nietire pre-a lumei imperatu  
Cá sa ne inzestredie iér' cu unu spiritu maue,  
Ce bare'a ni-a scuti-o de valulu spumegatu!

Protectoru fusi in lumea acést'a volburósa  
La totu celu-ce odata vertutea si-a alesu;  
Prestéza onórea ast'a si din culmea pompósa  
Natiunei Tale-iubite, ce tende la progresu!

Cá-'n dile departate cu mrlta pietate  
Pre Ten' te-oru venerare nepoti de stranepoti;  
Si fiiloru voru dice ce spuna mai departe,  
C' Andreiu Baronu Siagun'a lucrat'e pentru toti!!  
Graz Iuliu 1873.

Teodoru Ceotea,  
st. philos,

### Cuventare.

Compusa si rostita de abiturientele George Baiulescu cu ocaziunea impartirei premiiloru la gimnasiulu rom. gr. or. din Brasiovu.

Onorabila adunare si iubitoru colegi! Viéti'a omenésca este o caletoria pre o câmpia intinsa; iéra caletorii suntenu noi muritorii. Mii si mii de drumuri dacu la loculu destinatu si tóte acestea de-a drépt'a si de-a stâng'a suntu preserate cu locuri de odichna si de adepostire pentru cá se primésca pre caletoriu. Ostenitu de drumu 'si indrépta flesce-care muritoriu pasii sei cátra unu astfelu de locu. — Unulu dupa o surta repausare, indata ce s'a recreatu, pléca, cá se nu remána indereptulu consotiloru sei. Altulu pré multiemitu cu loculu unde a ajunsu si incántatu de frumsetiele acestui'a, doresce sa petréca mai indelangu aci in multiemire si fericire, dara nu-i este posibilu; cu dorere trebuie sa se desparta de totu ce-i este placutu si iubitu si sa plece máchnitu pentru cá se ajunga pre consotii sei de drumu.

Intr'o crisa tocmai astfelu de neplacuta se afla maturisantiu anului acestui'a, cáci intocmai cá si

elu de máhniti trebuie sa ne despartimu de acei'a, cari ne suntu mai iubiti, trebuie se parasimu ceea-ce ne-a fostu si ne este mai scumpu. Trebuie se parasimu pre acei'a, caror'a le datoramu pusetiunea nóstra din presinte, sa ne despartimu de profesorii nostrii, dela carii ne-amu cásigatu cultura si moralitatea, suntenu siliti sa ne despartimu de institutulu in care ne-amu pus bas'a la desvoltarea nóstra spirituala, de institutulu care ne-a laptatn la peptulu seu cu laptele adeverurilor eterne! Noi suntenu siliti a trece de aci inainte intr'altu stadiu alu desvoltárei si perfectiónárei nóstre spirituale.

Fia-mi daru iertatu onorata adunare a arété cu acést'a ocaziune solemná in putine cuvinte: ce sperantie nutrimu noi fatia cu acestu institutu nationalu de educatiune si invetiamentu pentru influentia binefacátore ce a avut-o asupra-ne in decursulu studiiloru nostre gimnasiale si de cesimtieminte mari e patronsa inim'a nóstra in ultimele momente ale despartirei nóstre cu trupulu de acestu institutu.

„Omulu asiá precum iese din mân'a cea plastica a naturei, mai ca nu este nimic'a, decátu facultate, dice Wieland. „Elu trebuie sa se desvólte insusi, sa se perfectionedie insusi sa-'si dea elu insusi politura din urma carea varsa asupra-i lustru si gratia, — scurtu, omulu asiá dicendu trebuie sa fia unu alu doilea creatoriu.“

Precum instrumentulu celu mai escoletu nu produce efectulu asceptatu déca córdele lui nu voru fi astfelu atinse, cá sa produca tonurile cele mai ascunse si mai delicate, astfelu nici omulu dotatu cu cele mai nobile si mai bogate facultati nu póte produce ce-va demnu de aceste facultati eminente; nu póte merge pre drumulu adeveratu pre care póte ajunge la gradulu celu mai inaltu de perfectiune, déca facultátile lui nu se voru cultivá si desvólta armonice, déca nu li se va dá o direc-

buie sa cugetăm mai departe, ca, că ori-ce institutiune nouă are inimi interni și esteri, cari aru dori ca ea adeca organizatiunea acest'a sa nu prinda radacini, ci deodata seu treptatu sa venim la absolutismulu și pôte nepotismulu urgisitu ori și unde a fostu elu vre-odata, și se incubăza, trebuie sa cugetăm mai cu séma ca inimicii esteri voru cautá cá autonomi'a cea frumósa a bisericeii nóstre sa devina iéra o dependintia a altoru dependintie, seu mai popularu disu, cód'a códeloru și pre urma prad'a strainiloru. Dara trebuie sa le cugetăm tóte aceste, pentru cá sa ne convingem mai multu și mai multu ca avem datorintia seriósa sa ne gandim și congresulu sa se gándesca pre cine ne va alege de archipastoriu.

Tocmai impregiurarea cea delicata, in carea se afla jun'a reorganizatiune a metropoliei nóstre ne îndemna cá pre lángha cele citate cu privire la insustirile Archieppului nostru viitoriu, sa credem ca nu va fi de prisosu a aminti odata și de insustrea ce o tratéza S. Ioanu Gura de auru in tractatulu seu despre preotia (cap. 9.), ude dice, ca preotulu sa nu aiba pofta de demnitate, seu sa nu se ambitioneze cá cu ori-ce pretiu sa ajunga la demnitate. Ceea ce se dice de preotu se pôte dice și de eppu și de ori-ce crestinu. Noi sperám, ca ómeni de acei'a carii numai din ambitiune desiérta voru aspirá la scaunulu nostru archiepiscopale nu suntu și nu voru fi. Purcediendu inse dela acea maxima popularé, dara drépta, ca „grigi'a buna incungiura primejdi'a rea“, atragemu atentiunea celoru ce se cuvine și in partea acest'a, pentru cá simtiendu-se acum seu mai târziu ce-va de felulu acest'a, sa se intempine, ba sa se previna reulu. Pentru ca reulu pôte fi mare din unu atare casu. Eata ce dice S. Ioanu Gura de auru: „De se va purtá (elu) cum-va cu patima spre demnitatea acest'a (care a vrea sa o ajunga), va aprinde, dupa ce au ajunsu la ea și mai infocatu flacar'a,

tiune acomodata. — Acest'a este inse in stare se-o face numai educatiunea in strinsa legatura cu instructiunea.

O educatiune buna radica pre omu preste cele-lalte creature, sadesece in muritoriu inca in etate frageda moralitatea și religiositatea. Iéra ceea ce nu pôte indeplini educatiunea, parintii trapesoi, acea indeplinesce instructiunea adaca invetiatori parintii sufletesci. Acestia strabatu inlauntrulu spiritului, 'lu scrutéza, ii estindu cerculu cunosciintieloru și alu ideiloru și nisuescu a-i indigitá calea virtutiei și a adeverului impreuna cu parintii lucrédia ei la desvoltarea unei vointie tari și resolute la formarea caracterului unui jone, din care se se desvólte unu barbatu cu principii stabile, unu barbatu cu unu caracteru firmu și solidu.

O astfelu de influentia binefacátore a avutu intr'unu gradu fórte mare și asupr'a nóstra acestu focalariu, acestu templu sacru din ale cáruia divine doctrine și consiliuri resare unu faru conducatori pre marea cea furtunósa a vietiei. Inimile nóstre suntu cuprinse de simtieminte de recurosciintia. Dara óre cum sa ne aretám noi recurosciintia nóstra? Nu potemu intr'altu chipu decátu depunendu inaintea acestei adunári stralucite devotamentele sincere, cumca la ori si ce ocaziune și la ori și ce locu ne vomu silí a folosi tesaurulu primitu dela acestu institutu in modulu celu mai cuvenitu. In totu modulu vomu nisui a ne folosi de doctrinele cáscigate aci, vomu nisui a l'í renumele institutului, ori și ce regiuni ne va primi și ori și ce carieri vomu imbracisá.

Aceste suntu apromissionile nóstre sincere și leale, și sperantia dulce ce o nutrimu in peptulu nostru pentru infflorirea acestui institutu.

Iéra simtiemintulu, de care e cuprinse inim'a fia-cáruia dintre noi, care in momentul presinte ne despartim, este unu simtiemintu de multiamita cátra toti barbati, carii si-au cástigatu merite pentru acestu institutu nationalu, carii cu abnegatiune propria l'a protegiatu și l'a sustienutu.

Fia-mi permis, onorata adunare, a exprimá in

și dupa ce au apucat'o cu forti'a, se va supune, cá sa o aiba cu sigurantia in proprietate, la mii de rele, fia cá sa lingusiesca, seu sa-i placa ce-va nenobilu și nedemnu, seu sa faca speșe mari de bani.“

Dara in fine noi mai trebuie sa cugetám, ca in jun'a nóstra organizatiune este impletita și afacerea posteritáției nóstre cea mai scumpa și cea mai delicata, scól'a. Vomu trebui sa ne cugetám, și cu noi congresulu la cultivarea acestui ramu plapandu și amenintiatu astadi de multe și varie fortune. De aceea ne vomu gándi, și se va gándi congresulu cu noi, ca de unde sa luám pre unu urmasiu demnu alu acelu ce a datu peptu cu unu ministru absolutisticu și ultramontanu din tempulu cându absolutismulu și concordatulu erá in flórea puterei lor, spre a aperá scólele nóstre de perdere totale, de unde sa luám pre unu demnu urmasiu alu acelu ce pre cându putien'a prevedere și infumurat'a nesciintia a unoru corifei din acea parte a „inteligintiei“, carea se inchina in tóta díu'a la alti idoli, despretiuiá, persiflá și prigonea procedur'a cea intielépta și in adeveru nationala a repausatului Metropolitu, ié-rasi intru aperarea scóleloru nóstre de periculi, apará scólele cu bratiu puternicu sub scutul bisericeii.

Congresulu asiá dara sa-si aduca aminte ca nu are numai de a alege metropolitu, dara are și de a dá Archidiecesei unu archiepiscopu. Congresulu are sa cugete, care este missiunea unui Archieppu seu Eppu in archidieceasa seu dieces'a sea, și avendu inaintea ochiloru investiturile și asiediamintele bisericeii, sa fia in fric'a lui Ddieu conscientiosu și se aléga. — Noi mai multu nu pretendem.

#### Pusetiunea bisericeii fatia cu statulu.

(Muntii apuseni.)

Voindu a aflá nezcine sorgintea ingerintieloru, cari au de urmare decadintia unei natiuni și a omenimei preste totu de pre nivoulu culturai atátu

numele colegiloru mei simtiemintele de recurosciintia, de devotamentu și de pietate fatia cu toti cari sustieiu și spriginescu acestu parnasu sublimu.

Esprimandu cu solemnitate și pietate fiésca prea demnului parinte pentru acestu institutu Présántitului Archiepiscopu și Metropolitu Andreiu Baronu de Siagun'a, pre care nepregatátore mórte ni l'a rapitu prea de tempuriu din midiloculu nostru unu: „fia-i tierán'a usióra și memori'a eterna“, me reintorc cu respectu cátra prea on. comisariu contistoriale, cátra presentii institutori, cátra venerabilulu cleru brasiovénu, cátra onoratii efori ai scólei și ai bisericeii, in genere cátra toti binefacatorii și spriginitorii acrstoru scóle nationale și esprimu ca ceriulu sa le darúiesca tária și putere, spre a putea conduce junimea romána pre calea progresului, a binelui și a moralitáției, cá ceriulu sa-i apere de totu reulu, cá sa ajunga la adenci betránétie, pentru cá sa-si védia fructele osteneleloru lor.

Me intorc in specialu cu respectu cátra dnii institutori și i asigurú in numele colegiloru mei, cumca preceptele, ce ni le-a inspiratu le vomu folosi dupa dorintia d-loru, ca intocmai cá cátra nisce binefacatori mari, carii au sadtu in inimile nóstre idei nobile, care ne voru servi totu-déun'a de basa și de indreptariu pentru viitorulu nostru le vomu pastrá in interiorulu nostru o recurosciintia via.

Me intorc in fine și cátra voi fratiloru colegi, cu carii amu petrecutu unu siru de ani ai lupteloru nóstre pre intrecute in palestr'a acest'a, și cu carii pôte numai voi veni nici odata in legatura atátu de strinsa și esclamandu-ve unu remasu bunu, iau permissiunna a mai adaogá și acestea.

Se fimu, fratiloru colegi, activi, sa ne deprindem cu totulu la lucru, cáci „activitatea este legea vietiei; sudórea fruntei este sacra apa a botediulu moralu alu omului, prin care elu se face o fiintia superióra nobila, capabila de ori și ce sacrificii, și demnu de a fi numitu domnitoriulu suveranu alu pamentului.“ Si apoi scimú ca „nil sine magno vita

\*) Dr. Iuliu Barasch.

acelei scientificé cátu acelei morale și urmarindu procesulu desvoltárei lor, vedem, ca inaintarea, progresulu, vointia spre a deveni incátu se pôte la o perfectiune, au aternatu și dela natur'a institutiuniloru prin care unulu seu altu poporu au trecut.

Institutiunile legislatóre a unui Lycorgu au prefacutu in vechime poporulu din Sparta intr'unu poporu resboiosu feritu de totu lucrulu și desfránarea, (pána la unu tempu. R.) iéra Atenienii pedindu creatiunile legiste a unui Solone devenira cu tempulu prin cultur'a lor científico-morale la periodulu celu de aur; asemenea au prefacutu institutiunile crestinianismului intregu globulu terestru, radicándu pre ómenii crescuti prin atari institutiuni la gradulu culturai in care se afla astadi, — carea inse prin patimile ómeniloru au devenitu a fi unu ce fórte relativu. —

Abstragendu dela tóte acestea și indreptándu-ne privirea numai la patri'a nóstra și la situatiunea ei actuala și indeosebi la poporulu románu, 'lu vedem a balansá intre libertate cá fetu alu culturai sele și intre sclavia carea cascándu-si gor'a rapace 'lu inferiorédia și 'lu amenintia cu ametiela asiá de mare incátu numai licurarea luminei morale pastrate cá unu amanetu alu virtutiei stramosiesci 'lu mai sustiene spre a nu se cofundá.

Dóne poteri vedem a fi active spre a congrigi de fericirea poporului și acestea sunt: biseric'a și statulu. Ambe acestea institutiuni si au de meta fericire a omenimei, și de aceea ambe suntu avisate a se sprigini un'a pre alta in desvoltarea lor. Dar' dorere! judecándu fára preocupare, la noi le vedem mai ca amu dice diametralu opuse de unde urmédia ca se afla in lupta un'a cu alta și apoi este sciutu ca lupt'a are sa se termine cu o victoria.

Spre a poté predice „victoria“ trebuie a cunoșce și posetiunile strategice ce ocupa acestea dóne poteri. Vedem d. e. biseric'a nóstra mantuirea nóstra din tempestátile și vicisitudinile tempiloru feudali reinviata pre bas'a unei constitutiuni liberale, prin staruintia marelui meteoru apusu de pre orizontele bisericeii dreptu-marítore crescendu și radicándu-se spre unu viitoriu fericé; de alta parte vedem statulu nisuidu-se a concentrá tóta viétia publica in mánile sele.

Principiulu și problem'a bisericeii este a ajunge la putintia cá credinciosiloru sei sa le faca posibile o vietuire onesta pre pamentu și sa-i dispuná

labore dedit mortalibus\*); nimic'a nu se da in viétia muritoriloru fára multa ostenála și dupa cum dice Sofocle:

οὐ γὰρ λόγοισι τὸν βίον σπουδάσομεν  
λάμπρον ποιῆσαι μᾶλλον ἢ τοῖς δρω-  
μένοις. (Oed. Col. 1158.)

nu prin cuvinte ne silimú noi atátu de multu sa ne glorificámú viétia, decátu prin faptele nóstre.

Sa avem o purtare buna, cá lumea sa se póta convinge din conduit'a nóstre, ca studiulu nobilitédia inim'a infrenédia passionile și ornédia fruntea cu modestia și pudóre. Si atunci vomu aretá ca la noi nu se potrivește assioma: qui proficit in litteris, sed deficit in moribus, non proficit.

Unire și buna intielegere intre noi la fapte bune este a trei'a ceea-ce trebuie sa ne insusimú pre lángha cele dóne, adeca, diligintia mare și moralitate. Devotamentulu, onórea, tóte simtiemintele cele mari și nobile suntu pánea și vinulu spiriteloru unite.

Remasu bunu dara si succesu favorabilu scumpiloru colegi, și celu atotu puternicu decé cá dupa unu intervalu óre care sa ne reintálnimú ié-rasi cu totii inarmati cu armele blánde Minerve pre terenulu socialu, pentru cá se luptámú impreuna pentru prosperitatea instructiunii și pentru fericirea natiunii și bisericeii nóstre: numai astfelu vomu poté noi recompensá incátu-va binefacerile primite dela acestu institutu dara cu totii:

Sa prosperedie și se progresedie instructiunea cu pasi gigantici și sa se respándesca din palatulu celoru bogati pána in colibele celoru seraci, cá sa devina unu bunu comunu, care de siguru ne va mántui de pericolulu, de care suntemu amenintati.

Fia memori'a eterna a fundatoriloru repausati! Traiesca toti binefacatorii, spriginitorii și inaintatorii acestui institutu!

Infforesca natiunea!

\*) Horatiu. Sat. I, 9. 60.

a fi apli pentru câstigarea celei eterne avendu de midilóce ducetórie la scopu, moralitatea si religiositatea. —

Statulu care tocmai aru avé detorintia a sprigini bisericea in acést'a nesuinti'a fára nici o conditiune, si a lucrá pentru sustinerea unei corelatiuni corecte si cordiale cu atát'a mai vertosu cu oáta ca ajungerea problemei bisericee cu adeveratele interese ale statului nu stau in nici un'a colisiune, — vedem statulu staruindu a aduce d. e. la noi la realizarea stipulationiloru testamentarie ale lui Szechény, servindu-se de o púcedere in urm'a cárei in curenda ne vomu tredi ca va reclamá in estásulu seu cá in tierile apartienátore de corón'a st. Stefanu numai acel'a are dreptu la esistintia, care se va conformá proiectului de magiarisare, practisatu cu ostentatiune — dára fára nici unu succesu! — dela datarea inaugurárei sistemului dualisticu.\*)

Spre comprobare la cele premise ne potu servi chiaru inaltele dispusetiuni ministeriale emanate in tempulu din urma spre a dovedi si aretá ingrigirea cea mare ce o are intru a contribui la fericirea popóreloru ce au sórtea nu pré de invidiatu, de a aperá si sacrificá avere si chiaru si viétia pentru sustinerea intregitáiei statului, cari ingrigiri se incoronéda cu urmatóarele:

Art. de lege XXXVIII din anu 1868. in § 11. díce: „Confesiunile in tóte comunitátile, unde locuescu credinciosii loru, potu infintá institute pentru instructiunea populare, din propriele poteri, si pentru sustinerea astfelu de institute póte luá in pretensiune si concursulu credinciosiloru loru in modulu si proportiunea determinánda de reprezentantii acestor'a dupa datin'a de pâna acum'a, potu alege pre invetiatori etc.“

Mai tóte comunitátile din muntii apuseni, cari tóte se tienu de comitatulu Albei inferióre, basate pre acést'a lege in comitetele desbatendu caus'a instructiunei au aflatu cu cale dupa datin'a si usulu de pâna acum'a cá in preliminarulu comunale sa se primésca si salarielu invetiatoriloru din acelu motivu, cáci la acést'a misiune sacra se potu devotá numai atunci individi calificati, déca subsistintia le va fi asigurata si nu voru fi espusi eventualitáiei si bunei placeri a preceptorului incredintiatu cu scóterea salariulu invetiatorescu, dára ce sa vedi! Inaintándu-se acést'a decisiuni a comiteteloru comunale la comitetulu comitatensu spre aprobare; fára respectu la legea sanctionata, precum si la momentuositatea ce invólve acést'a cestiune cu privirea la fericirea poporului si chiaru si a statului, acelea decisiuni fára nici unu temei s'au stersu si reieptatu\*\*); deci in fati'a unei atare situatiuni nu potemu decátu a ne revocá in memoria unele ordinatiuni cátra dicasterii ale regimului absolutisticu — care in multe privintie erá mai bunu pentru poporu — prin cari li se impunea cá se fia mai activi la scóterea de contributiuni si numai unde acestea se persistu sa se silésca poporulu si la contribuire banala si pentru caus'a instructiunei si asiá nu ne remáne decátu a strigá o tempora o mores.\*\*\*)

Contr'a acestei impugnári a legeri si a drep-

\*) Ne pare reu ca nu potemu consimti aici nici decum cu dlu autoru alu articolului. Referintia cea nóua intre statulu si bisericea, despre carea, nota bene, in Ungari'a pâna acum numai se vorbesce, nu este nici decum productulu lui Szechényi. Se cautámu in Itali'a, in Germani'a etc. sa vedemu ce se intempla acolo si ne vomu convinge ca directiunea, acést'a nóua este unu ce nascutu afara de teritoriulu corónai S. Stefanu. Alte aru trebui se fia dorerile nóstre in fati'a cestiunei atinse in articulu, dára nu tocmai impregiurarea, carea cátu ne privesce pre noi, e destulu de bine regulata prin art. IX din 1868, pre care este basatu statutulu nostru organicu. R.

\*\*) Unu comitetu comitatensu inca nu e nici statulu, nici regimulu si asiá déca comunele respective se au vediatu nedreptátite de unu comitetu comitatensu potéu gasi carári de a-si esoperá dreptulu denegatu. De alta parte legea trebuie intielésa bine, ea indrépta pre confessiuni la propriele loru poteri. Omenii nostri cari sciu a se plánga asupr'a legiloru trebuiá din vreme sa esopereze din alodiuri ajutórie de cari se póta dispune liberu organele juridictionali bisericesci scolari, dára nu sa se arete cu neincerdere cátra aceste si sa le dea numai cá de pomana cáte unu ajutoriu. Sassi astfelu au facutu. R.

\*\*\*) Absolutismulu pofittu este unu testimoni de nematuritate politica pentru cine 'lu poftesce. Óre déca ne amu imaginá ca constitutionalismulu de fatia e absolutisticu aru fi indata mai bine de noi? In absolutismu este cetatiénulu legatu de nu se póte miscá, acum déca nu vomu noi sa ne miscámu, cine e de vina?

tului celu pretinde alu avé unu poporu intr'unu statu constitutionale in genere s'au fostu facutu propunerea cá sa se faca o remonstrare la locurile mai inalte; dára se vede ca presimtiulu de a se face nedreptate poporului ce se timbréda la tóte ocasiunile unde subverséda interesele de cultura si in specie la románi, iau amagitu pre toti intru a lasá acést'a pentru tempuri mai favorabili?!\*)

O nóua si puternica dovéda despre conceptulu si missiunea ce crede a avé regimulu in ceea-ce privesce imbráncirea si trivirea natiunei románe la starea de elotu (?!) si care póte fi criteriulu celu mai marcatu a intentiuniloru aceluia-si, este emisulu ministrului de culte si instructiune din 10 Iuniu a. c. Nr. 257, emanatu cátra consistoriulu gr. or. din Sabinu prin care:

Inaltu aceluia-si i se impune strafórmarea cártiloru scolastice, cá unele ce contienú idei si doctrine contrarie scopului de magiarisare (Vorba se fia R.) si anume:

1. Cartea de cétire pentru scótele populare románe de Z. Boiu unde pre paginele 111, 112, 113, 130 si 133 se accentuéda, ca patri'a si proprietatea romániloru este Ardélulu, ca impregiurarea cá románi aflatori compacti in oriente fiindu suditi a loru patru staturi sa-i indemne la emulare si rivalisare in virtutelu stramosiescu si pre lánga aceea se comite si peccatulu acel'a ca Ardélulu se tractéda cá o provincia autonoma a imperiului austriacu!

2. Elemente de Istori'a patriotica si universala pentru scótele populare de Z. Boiu, pre pagin'a 74, 112, 113, si 114, contienú acelea-si principii, — periculóse statului. —

3. Elemente de Geografia, pentru scóte populare románe gr. or. de Z. Boiu, resp. paginele 111, 113, 116, 122, 123, 124, 125, 126, 127, 128, 130, 132, 133, 136, 138 si 141, contienú asemenea cuprinsu si anume Ardélulu sa tractéda separatu de Ungari'a si autorele 'lu imparte cum n'au mai fostu impartitu in partea nordica, ostica, sudica si apuséna si nationalitatea romána prin doctrine false contr'a statului magiaru cu deosebire prin tractatulu „O privire asupr'a tienutului din Hatiegu“ prelucratu de G. Baritiu, si afara de acea Banatulu inca 'lu tractéda cá o provincia de sine statátoria afirmánda-se ca majoritatea populatiunei in Ardélulu si Banatu o forméda románii — ceea-ce cu aksioma ca in tierile apartienátore de corón'a Ungariei tóta suflarea e unгурésca si ca aerulu care 'lu respirámu cuprinde ingredientu de viétia din stepele si pust'a unгурésca, vine in contradicere — si se agita mai departe si prin acea ca Ioann Hunyady se espune a fi de origine romána si in fine se amintesce si acea ca principele Michaiu Eroulu aru fi batatutu batai'a románésca pre cardinalulu Andreiu Batoru la Sielimberu la a. 1559, — ceea-ce natiunei magyare nu-i suna bine la urechia. — Asiá acestea cárti cuprindeundu nesce principii atátu de false si periculóse!! Pentru infflorirea constitutiunei statului magyaru dlu ministru recuira pre Pré Venerabilulu Consistoriu archidiececanu gr. or. cá pâna la inceputulu anului scolasticu 1873/4 acelea cárti sa se modifice in sensulu constitutiunei patriei, cáci la din contra nu va întârdiá a cere interventiunea ministrului de interne pentru de a ehminá aceste cárti din scótele románe.

La atát'a nu potemu fi pregatiti, pre lánga tóte ca suntemu dedati cu atari mesuri, — si asiá statulu ne ataca totu ce ne este propriu ba ne ataca chiaru si fortaréti'a in carea natiunea romána si-au depusu cele mai scumpe garantii ale esistintiei se le ne asaltéda scól'a prin acést'a automi'a bisericesca.\*\*)

Pre lánga tóte acestea inse ca obstrude cu fortia a mistificá adevéru, fia siguru cá intr'o scóla unde dirigéda unu invetiatoriu cu consciintia, cu tóte ea in cártile ce se voru retipári nu va fi iertatu a constatá ca in Ardélulu si Banatu majoritatea populatiunei o forméda románii totusi acea li-o va spune densulu si le va istorsí cu entuasi-

\*) Dolce farniente! ce bunu mai esti! Eata aci avemu chei'a situatiunei nóstre! R.

\*\*) Si unu ministru póte sa nu fia infalibile, tocma cá si unu autoru de articulu diurnalistici. Afacerea cu cártile baséda pre o eróre si ea va fi descercata prin organele cencernente. Sa ne ferimu de a zugraví pre dr. mai negru de cum este. R.

asmu despre faptele eroice ale lui Michaiu, Stefanu, Mircea s. a. si originea descententiei arpadiane o va aretá in golatatea sea; asiá incátu va scí scólariulu din crud'a tinerétia ca de cine are sa se ferésca, si pre cine are de a imitá in viétia.

Unu invetiatoriu.

Comitetulu loteriei pentru terminarea bisericee románe din Dev'a cu insistencia róga pre toti domni si domnele ce au bine-voitu a se insarciná cu rendarea losuriloru a tramite comitetului banii, terminulu pentru inapoiatu losuriloru fiindu espiratu dela 1 Iuliu.

Doritorii mai potu avé losuri adresendu-se la la Dn'a Constanti'a de Dunc'a Schiau, Dev'a.

### Concursu.

La scól'a capitala gr. or. din Saliste protopresbiteratulu tract. Sabinului I. e de a se ocupá unu locu de invetiatorésa pentru fetitie, sub urmatóarele conditiuni:

1. Léf'a anuale e satorita la 250 fl. v. a. pre lánga acést'a se da quartiru liberu cu 2 incaperi si o culina séu tnda si 3 stángini de lemne de focu.

2. Concurentei sa-i fia possibile a dá fetiteloru instructiune din cártile de invetiamentu in limb'a romána si germana si de va puté si in cea magiara.

3. Sa i fia possibile a instruí fetitiele in modu theoreticu si practic in lucruri de mána, in genere si cu respectu la impregiurárele casnice de prin Saliste, si

4. sa póta instruí in gatitulu de bucate; in gradinaritu de legumi si in cele ce atinge purtarea sociale si de buna cuviintia.

Románcele, cari unescu conditiunile de susu se voru preferi; asemenea si alte persóne de alta nationalitate, cari voru documentá prin vre-unu atestatu, ca au mai functionatu cá invetiatorésa la vre-unu institutu de invetiamentu privatu séu publicu, séu voru dovedi ca au absolvatu vre-unu cursu de pedagogia in vre-unu pensionu.

Cele ce voru sa concurga la ocuparea acestui postu sa-si inainteze suplicele negresitu pâna la 15 Augustu 1873 cal. nou la comitetulu parochialu gr. or. in Saliste, cáci dupa espirarea acestui terminu concurentele nu se voru mai considerá.

Din siedinti'a comitetului paroch. gr. or. Saliste, 2 Iuliu 1873.

(1—3) Comitétulu parochiale in contielegere cu par. protopresbiteru respect.

### Concursu.

Devenindu unu postu de invetiatoriu la scól'a capitala normala gr. or. si confessionala din opidulu Resnari vacantu se deschide prin acést'a concursu.

Pentru acestu postu este anuatim unu salariu de 350 fl. v. a. 60 fl. v. a. relutu pentru quartiru si lemne.

Concurentii voru avé sa documentedie ca suntu teologi absoluti si versati in cantárele bisericesci, si ca celu putienú au absolvatu gimnasiulu infer.

Absolutii de gimnasiu voru fi preferati.

Concurentii voru avé a-si asterne petitiunile loru bine instruate celu multu pâna in 30 Augustu cal. nou prin vener. scaunu protopopescu la oficiulu comunale alu opidulu Resnari.

Resnari 22 Iuliu 1873.

(1—3) Oficiulu comunalu.

### Concursu.

Pentru ocuparea vacantei parochii de clas'a II din Feldiór'a, in Protopopiatulu greco-orientalu alu II. alu Brasiovului, statátorie din 1034 suflete, se escrie concursu pâna la 5. Augustu 1873.

Emolumentele suntu:

a) Pre lánga venitul stolare se afla portione canonica, si fondu parochialu de 24½ jugere semanatura si fenatiu.

b) In bucate 200 ferdele cucuruazu.

c) Quartiru parochialu liberu.

Doritorii de a ocupá acést'a statiune au a substerne concursele loru subscrisului, instruate in sensulu statutului organicu si a Regulamentului adusu de Sinodulu archidiececanu din estu anu (a se vedea protocolulu Sinodului archid. 1873) pâna la terminulu susu atinsu.

Brasiovu in 5 Iuliu 1873.

In contielegere cu comitetulu parochialu.

Ioann Petricu

(2—3)

protopopu.